

[Justitsministeren]

komme politiets anvisning, idet demonstranterne spredte sig i vifteform og løb uden om de tilstedeværende politifolk mod centrets indgangsdøre. Samtidig begyndte de personer, som havde ventet i forhallen, at råbe og fremvise plakater m. v.

Det tilstedeværende sikkerhedspersonale aflåste øjeblikkelig dels indgangsdørene til forhallen, dels dørene mellem forhallen og det egentlige konferenceområde, som ikke under konferencen er offentligt tilgængeligt. Situationen var herefter den, at der befandt sig en gruppe demonstranter i forhallen og en anden gruppe uden for centret, og at det ikke var muligt for delegerede eller andre med lovligt ærinde ved konferencen at komme ind eller ud af Bella Centret.

Da denne situation måtte anses for uholdbar, blev der optaget forhandlinger mellem politiet og FN's sikkerhedschef, som i første omgang bad politiet om at søge at overtale demonstranterne til at forlade forhallen. Dette blev forsøgt, men mislykkedes. Herefter anmodede sikkerhedschefen om, at forhallen måtte blive ryddet, om fornødent med magt. Politiet var ikke umiddelbart i stand til at efterkomme dette ønske, bl. a. fordi man afventede forstærkning fra Københavns politis beredskabsafdeling. Efter gentaget ønske fra FN's sikkerhedschef blev rydningen af forhallen og indgangspartiet imidlertid gennemført, da den yderligere politistyrke var kommet til stede.

Københavns politi har videre oplyst, at der fra politiledelsens side blev lagt stor vægt på, at fysisk magtanvendelse over for demonstranterne begrænsedes til et absolut minimum, og politiaktionen blev derfor gennemført ved, at kæder af politifolk i og uden for forhallen pressede demonstranterne bort. Nogle demonstranter i forhallen satte sig til modværge eller satte eller lagde sig på gulvet, hvor de dannede kæde. Disse personer måtte enten bæres ud eller trækkes ud ved armene. Københavns politi har videre oplyst, at der ikke – således som det har været hævdet – er forekommet noget tilfælde, hvor nogen demonstrant er blevet slået eller trukket i håret af politiet, og der foreligger trods foretagne undersøgelser ikke oplysninger om, at nogen demonstrant skulle have pådraget sig skader af nogen art. Stavene blev ikke trukket på noget tidspunkt under politiaktionen.

Justitsministeriet er bekendt med, at præsidenten for FN's kvindekongress, kulturminister Lise Østergaard, på regeringens vegne har givet udtryk for, at baggrunden for det passerende var en vis forvirring og misforståelser mellem politiet, FN's sikkerhedspersonale og gruppen af demonstranter. Kulturministeren har videre givet udtryk for, at det må beklages, at hændelsen resulterede i brug af magt, og at dette må ses på baggrund af, at der under episoden opstod en spændt stemning som følge af en urigtig opfattelse af situationen.

Statsministeren har givet udtryk for tilsvarende synspunkter.

Jeg har på baggrund af de fremkomne oplysninger følgende bemærkninger til det passerende:

1. Jeg kan for mit vedkommende fuldt ud tilslutte mig, at det på baggrund af hensynet til FN-konferencens rolige forløb må anses for beklageligt, at begivenhederne udviklede sig således under den pågældende demonstration, at en vis magtanvendelse fra myndighedernes side ikke kunne undgås.

Jeg kan ligeledes tilslutte mig, at det passerende må ses på baggrund af de forskellige udgangspunkter for bedømmelsen af situationen, som har bestået på den ene side hos demonstrationsdeltagerne, som ønskede at udtrykke harme over omvæltningen i Bolivia, og på den anden side hos sikkerhedsmyndighederne, som ikke forud var underrettet om demonstrationen eller dens nærmere formål, og som har handlet med udgangspunkt i deres pligt til at sikre FN-konferencens fredelige og uforstyrrede forløb og til at drage omsorg for konferencedeltageres personlige sikkerhed.

Jeg kan derfor erklære mig enig i statsministerens og kulturministerens generelle vurderinger om baggrunden for hændelsesforløbet.

2. Specielt for så vidt angår Københavns politis dispositioner ved den pågældende lejlighed kan jeg give udtryk for følgende:

Justitsministeriet har ikke fået forelagt oplysninger, som kan give grundlag for kritik af politiledelsens dispositioner. Specielt bemærkes, at justitsministeriet på baggrund af de foreliggende oplysninger heller ikke finder noget grundlag for kritik med hensyn til karakteren af de – efter det oplyste meget